

Studies in Romeinen

De gerechtigheid van God

Deel 2

Hans van de Lagemaat

Inleiding

In deel 1 van deze serie hebben we onderzocht wat het betekende dat Paulus schreef dat het Evangelie van Christus een kracht van God is. We hebben gezien dat dit alles te maken heeft met de kracht die in verband staat met de opstanding van de Heere Jezus.

Paulus schaamde zich niet voor dat Evangelie. 'Want', zegt hij, 'het is een kracht van God tot behoud'. Hij riep zijn geestelijke zoon Timotheüs in zijn tweede brief aan hem ook op zich niet te schamen voor dat Evangelie (2 Tim. 1:8).

In dit deel onderzoeken we nu waarom en hoe het Evangelie een kracht van God tot behoud is voor een ieder die gelooft.

De gerechtigheid van God geopenbaard

'Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek. Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.'
(Rom. 1:16, 17).

Paulus gebruikt in deze twee verzen drie maal het woordje 'want'. Hij toonde zijn bereidheid om het Evangelie ook aan de Romeinen te brengen. De reden daarvoor schrijft hij bij het eerste 'want'.

'Want ik schaam mij niet...'

En waarom schaamde hij zich niet? Dat staat na het tweede 'want':

'want het is een kracht van God tot behoud voor een ieder die gelooft'.

Vervolgens geeft Paulus aan hoe en waarom dit dan een kracht van God is voor een ieder die gelooft:

'want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof'.

Het meest opvallende in deze zin is dat Paulus zegt dat in het Evangelie van Christus de gerechtigheid van God is geopenbaard. Daar schaamde hij zich niet voor. Het heeft iets met de opstanding van Christus te maken. Dat maakten we op uit de woorden 'een kracht van God'. Bovendien is die geopenbaarde gerechtigheid 'uit geloof tot geloof'. We zullen deze tekst zo precies mogelijk in al zijn facetten onderzoeken.

De gerechtigheid van God

Wat is dit eigenlijk, 'de gerechtigheid van God'? Waarom verblijdde Paulus zich erover dat deze gerechtigheid nu geopenbaard was? Laten we deze uitdrukking eerst nauwkeurig onderzoeken en zien hoe Paulus die gebruikt.

Na het zeventiende vers van Romeinen 1 schrijft Paulus een lang gedeelte waarin hij aantoont dat de mens, Jood en heiden, onder de zonde is (Rom. 3:9). Hij laat zien dat er niemand rechtvaardig is; zelfs niet één (Rom. 3:10). Dat de heiden onder de zonde was en uitgesloten was van de gemeenschap met God, was in elk geval voor de Joden geen nieuws. Dat wisten zij wel. Maar nu stelt Paulus hen op hetzelfde niveau. Zij zijn 'onder de wet' en daarmee ook onder de zonde. Een eigengerechtigde Jood legde dat dikwijls anders uit, maar Paulus stelt onomwonden vast dat iemand die denkt dat hij uit de werken van de wet rechtvaardig voor God kan zijn zichzelf schromelijk bedriegt.

'Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde.' (Rom. 3:20).

Als Paulus de toestand van de mensen zo heeft getekend en hen feitelijk hopeloos achterlaat, vervolgt hij onmiddellijk met het verlossende Evangelie. Het klopt, er is geen mens rechtvaardig. Jood

niet en heiden niet. Uit de werken van de wet kon er niemand gerechtvaardigd worden. Niemand! Zelfs de meest nauwgezette Jood kon op die manier niet rechtvaardig verschijnen voor God. Maar nu...!

‘Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de Wet en de Profeten is getuigd: namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid.’ (Rom. 3:21, 22).

Paulus gebruikt hier tweemaal de uitdrukking die we onderzoeken. Hij gaat hier verder waar hij in 1:17 was gestopt. In dat vers schreef hij:

‘Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.’

En daarmee gaat hij in 3:21 en 22 verder:

*‘maar nu is zonder wet gerechtigheid van God geopenbaard’.*¹

‘Maar nu’. Die woordjes zijn belangrijk. Eerst niet, maar nu wel. Dus Paulus kon dat toen schrijven aan Joden en heidenen, maar dat kon voor die tijd niet. En voor die tijd doel ik op de tijd ‘onder de wet’, vóór het kruis. **Toen** was de gerechtigheid van God zonder wet nog niet geopenbaard. **Maar nu** wel. Op een andere manier kunnen we deze woordjes ‘maar nu’ niet lezen.

Het tweede wat er van deze gerechtigheid van God staat geschreven is dat ze ‘zonder wet’ is. Dat is ook belangrijk. Gerechtigheid van God zonder wet is het nieuwe waar Paulus hier over spreekt en waar hij zich niet voor schaamt.

---

¹ Voor ‘openbaren’ gebruikt hij hier overigens wel een heel ander woordje in het Grieks.

Het volgende wat er staat is dat deze gerechtigheid van God weliswaar zonder wet is, maar dat er wel van is getuigd door de wet en de profeten.

‘Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de Wet en de Profeten is getuigd.’ (Rom. 3:21).

Die gerechtigheid van God kon dus in de wet en de profeten wel gehoord worden. Zij getuigden ervan. Ze wezen vooruit naar iets wat toen nog niet geopenbaard was, maar in Paulus’ tijd wel.

Tot nu toe heeft Paulus nog niet uitgelegd wat die gerechtigheid van God was. Dat doet hij in het volgende vers.

‘namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus’. (Rom. 3:22).

De vertalers maken hier helaas een storende en verwarrende fout die niet op zichzelf staat. De gerechtigheid van God die Paulus hier beschrijft is niet door het geloof in Jezus Christus, maar door het geloof **van** Jezus Christus. De naam van de Heere staat hier in de genitivus en er staat geen woordje voor ‘in’ in de grondtekst. De meest natuurlijke vertaling is dat het hier dus gaat om het geloof van Jezus Christus. Zó is de gerechtigheid van God nu geopenbaard, schrijft Paulus: door het geloof van Jezus Christus. Wat we moeten verstaan onder het geloof van Jezus Christus wordt misschien al een beetje duidelijk uit Romeinen 3:3

‘Want wat is het geval? Als sommigen ontrouw zijn geweest, zal hun ontrouw de trouw van God toch niet tenietdoen?’

Hier wordt gesproken over ‘de trouw van God’. Het woordje voor ‘trouw’ is hier hetzelfde als voor ‘geloof’ in vers 22. De grondgedachte van *pistis* is ‘trouw’ of ‘getrouwheid’. Geloof is niet iets oppervlakkigs; het duidt een diep vertrouwen aan.

Deze foute vertaling staat niet op zichzelf. De HSV doet het meestal verkeerd.² De SV doet het meestal goed, maar net niet overal. Ik vind dit te belangrijk voor een voetnoot. Daarom zet ik alle teksten die gaan over *pistis* 'van God', 'van Jezus Christus' en 'van Hem' in het tekstvak op de volgende bladzijde en ik kan je alleen maar aanraden deze wijzigingen aan te brengen in je Bijbel. Waarom dit zo belangrijk is zal ik later in dit boekje laten zien.

De gerechtigheid van God die nu geopenbaard is door het geloof van Christus komt tot allen en over allen die geloven. (Rom. 3:22). Dat is het 'uit geloof tot geloof' van Romeinen 1:17. De rechtvaardigheid van God is geopenbaard uit het geloof van Christus en het is tot geloof van ons. De gerechtigheid van God gaat niet buiten ons geloof om, maar allereerst is ze door de getrouwheid van Jezus Christus. Dit leg ik nog uit.

Verder merken we op dat deze gerechtigheid niet in ons wordt gewerkt. De gerechtigheid van God is iets wat buiten ons ligt, zonder dat het op een of andere manier in ons vloeit. De gerechtigheid wordt ons *toegerekend* (zie bijvoorbeeld Romeinen 4:3, 4, 5, 6, 10, 11, enz.) Zelfs in 2 Korinthe 5:21 is er geen sprake van rechtvaardigheid 'in ons', maar in Hem.

'Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.' (2 Kor. 5:21).

Hij is tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God, niet in onszelf, maar in Hem, Die voor ons tot zonde gemaakt was.

---

² Merkwaardig genoeg zien we in Galaten 2:16 één keer een juiste vertaling en één keer een verkeerde.

Geloof van:

Romeinen 3:3

*'Want wat is het geval? Als sommigen ontrouw zijn geweest, zal hun ontrouw de **trouw van God** toch niet tenietdoen?'*

Romeinen 3:22

*'namelijk gerechtigheid van God door het **geloof van Jezus Christus**, tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid.'*

Romeinen 3:26

*'Hij deed dit om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt degene die uit het **geloof van Jezus** is.'*

Galaten 2:16

*'Wij weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het **geloof van Jezus Christus**. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het **geloof van Christus** en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.'*

Galaten 2:20

*'Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het **geloof van de Zoon van God**, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.'*

Galaten 3:22

*'Maar de Schrift heeft alles onder de zonde opgesloten, opdat de belofte aan de gelovigen gegeven zou worden door het **geloof van Jezus Christus**.'*

Efeze 3:12

*'In Hem hebben wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen, door het **geloof van Hem**.'*

Filippenzen 3:9

*'En in Hem gevonden word, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het **geloof van Christus** is, namelijk de rechtvaardigheid uit God door middel van het geloof.'*

Samenvattend kunnen we tot nu toe, op grond van Romeinen 1:17 en 3:22, 23 het volgende over de gerechtigheid van God zeggen:

1. Ze wordt in het Evangelie geopenbaard.
2. Ze is 'nu' geopenbaard; dus eerst nog niet.
3. Ze is zonder de wet.
4. Ze heeft het getuigenis van de wet en de profeten.
5. Ze is door het geloof, de trouw of getrouwheid van Jezus Christus.
6. Ze komt tot allen en over allen, die geloven. Het woordje allen betekent hier 'zonder onderscheid'. Allen, niet meer alleen de Jood, ook de heiden.

En op grond van het betoog van Paulus in Romeinen 4 en op grond van 2 Korinthe 5:21 kunnen we daaraan toevoegen:

7. De gerechtigheid van God wordt ons toegerekend. Ze blijft in Hem en komt niet 'in ons'.

Romeinen 3:5 stelt onze ongerechtigheid tegenover de gerechtigheid van God en verbindt die met de toorn van God.

'Als nu onze ongerechtigheid de gerechtigheid van God bevestigt, wat zullen wij dan zeggen? Is God onrechtvaardig als Hij toorn over ons brengt? (Ik spreek op menselijke wijze)'. (Rom. 3:5).

Wanneer onze ongerechtigheid Gods gerechtigheid des te beter doet uitkomen, en Hij meer heerlijkheid ontvangt, is het dan wel eerlijk als Hij over onze ongerechtigheid toorn brengt, zo is de redenering. Het antwoord wat Paulus geeft is heel duidelijk en eindigt in de conclusie

dat de verdoemenis van hen die zo denken rechtvaardig is, en daarmee draait Paulus die gedachte radicaal om.

In Romeinen 10:3 en 4 komt de gerechtigheid van God ook voor.

'Omdat zij immers de gerechtigheid van God niet kennen en een eigen gerechtigheid tot stand proberen te brengen, hebben zij zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen. Want het einddoel van de wet is Christus, tot gerechtigheid voor ieder die gelooft.' (Rom. 10:3, 4).

Paulus heeft het hier over ongelovig Israël en hij schrijft het biddend en met oprechte verlangens in zijn hart. De gerechtigheid van God stelt hij tegenover de gerechtigheid die zij voor zichzelf op willen richten. Omdat zij de gerechtigheid van God niet kennen en voor zichzelf een gerechtigheid tot stand willen brengen hebben zij zich aan de gerechtigheid van God niet onderworpen.

Onmiddellijk rijst de vraag wat dan die eigen gerechtigheid is. De eerste aanwijzing vinden we in het eerste deel van vers 4. Daar staat dat het einddoel van de wet Christus is. Als je dat doel niet kent dan schiet je het voorbij en blijf je steken in de wet. Dat is wat met Israël gebeurde. Ze bleven steken in een gerechtigheid die zij probeerden op te richten uit de werken van de wet. Dat wordt bevestigd door het volgende vers.

'Want Mozes schrijft over de gerechtigheid die uit de wet is: De mens die deze dingen gedaan heeft, zal daardoor leven.' (Rom. 10:5)

De gerechtigheid die ongelovig Israël voor zichzelf tot stand wilde brengen was de gerechtigheid die uit de wet is. Daar ging het juist fout. Die belofte tot leven door de dingen van de wet te doen is voor ieder mens onhaalbaar.

‘Want allen die uit de werken van de wet zijn, zijn onder de vloek. Er staat immers geschreven: Vervloekt is ieder die niet blijft bij alles wat geschreven staat in het boek van de wet, om dat te doen. En dat door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven. (Gal. 3:10, 11).

In andere woorden zegt Paulus hetzelfde als in Romeinen 10. Zij die de gerechtigheid van God niet kennen hebben zich daar dus ook niet aan onderworpen. Zij blijven onder de wet. En dat betekent dat zij onder de vloek zijn. Paulus herhaalt het nogmaals: het is duidelijk dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, want er staat geschreven: ‘de rechtvaardige zal uit het geloof leven’. Paulus haalt hier dezelfde tekst uit Habakuk aan als in Romeinen 1:17. Dit is kennelijk zo belangrijk in dit onderwerp, ‘de gerechtigheid van God’, dat we daar straks nog dieper naar moeten kijken. Bovendien stelt Paulus in Romeinen 10:5 en 6 de gerechtigheid die uit de wet is tegenover de gerechtigheid die uit het geloof is. Welk geloof? Ik loop nu vast iets op de volgende bladzijden vooruit. Ik wil aan gaan tonen dat het hier gaat om het geloof **van** Christus. De rechtvaardige zal uit **Zijn** geloof leven. De gerechtigheid is uit het geloof **van** Jezus Christus en dat is tot ons geloof.³

De wet was nooit gegeven om mensen daardoor te behouden. De wet was zelfs nooit gegeven tot een ‘leefregel tot dankbaarheid’. Ons leven is Christus, ons behoud is Christus en onze leefregel is Christus. Het einddoel van de wet is Christus, tot gerechtigheid van een ieder die gelooft.

In Christus komen de gerechtigheid uit de wet en de gerechtigheid uit het geloof (van Christus) bij elkaar. Hij is Degene die de wet doorwandelde en die volkomen hield. In alle details was Hij de Vervuller van de wet. De woorden: ‘de mens die deze dingen gedaan heeft zal daardoor leven’ zijn alleen op Hem van toepassing. Hij is de

---

³ Zie bladzijde 6 voor het ‘geloof van’.

Getrouwe Die de wet tot aan het einde toe volbracht. Zelfs de woorden uit de wet 'vervloekt is ieder die aan een hout hangt' (Gal. 3:13).

Hij had het leven verdiend omdat Hij de wet had vervuld (Gal. 3:12).

Hij is tot een vloek geworden omdat Hij de wet tot het uiterste volbracht (Gal. 3:13).

Hoe kunnen deze twee verzen nu samenkomen in één Persoon? Het antwoord ligt in Zijn opstanding uit de dood. Dit te geloven is tot onze rechtvaardiging. Daar zullen we het in dit boekje dus vooral over moeten hebben, want dat is de nu geopenbaarde gerechtigheid van God. Dat is wat Paulus ons wil onderwijzen. Dat is zijn Evangelie, de kracht van God tot behoud.⁴

*'Nu is het niet alleen ter wille van hem geschreven dat het hem toegerekend is, maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, aan ons namelijk die geloven in Hem Die Jezus, onze Heere, **uit de doden opgewekt heeft**, Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging.'* (Rom. 4:23-25).

*'Maar wat zegt zij [de gerechtigheid die uit het geloof is, vs. 6]? Dicht bij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord van het geloof, dat wij prediken: Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem **uit de doden heeft opgewekt**, zult u zalig worden. Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid. Want de Schrift zegt: Ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.'* (Rom. 10:8-11).

---

⁴ Zie deel 1 in deze serie 'Studies in Romeinen'.

Voordat ik nog een keer een samenvatting geef van wat we bij Paulus allemaal kunnen leren over de gerechtigheid van God en voordat we die kennelijk zo belangrijke aangehaalde tekst uit Habakuk gaan bestuderen, kijken we eerst nog even naar de laatste tekst in de brieven van Paulus waarin hij de gerechtigheid van God bespreekt. In Filippenzen 3:8-11 lezen we deze uitdrukking weliswaar niet letterlijk, maar hij heeft het duidelijk over hetzelfde.

*'Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen, en in Hem gevonden word, niet met **mijn rechtvaardigheid**⁵, die uit de wet is, maar **die door het geloof van**⁶ **Christus is, namelijk de rechtvaardigheid uit God door middel van het geloof**; opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding⁷ van de doden.'*

Opnieuw staan hier de gerechtigheid die uit de wet is en de gerechtigheid die uit het geloof van Christus is tegenover elkaar. De gerechtigheid door het geloof van Christus is de gerechtigheid uit God door middel van het geloof. Opnieuw zien we hier in een iets andere vorm het 'uit geloof [van Christus] tot geloof [van of in ons]'. De gerechtigheid is door het geloof van Christus; en ze komt tot ons door middel van het geloof. Merk verder ook op dat deze gerechtigheid weer in verband wordt gebracht met de kracht van Zijn opstanding.

---

⁵ Het zou consequenter geweest zijn als de HSV ook hier het woord vertaald had met 'gerechtigheid'. Inhoudelijk zijn 'rechtvaardigheid' en 'gerechtigheid' aan elkaar gelijk. In het Grieks wordt hetzelfde woordje gebruikt.

⁶ Zie bladzijde 6.

⁷ Paulus spreekt hier met een woord dat hij alleen hier gebruikt niet over de opstanding in het algemeen. Letterlijk vertaald is het de 'uitopstanding'. Paulus jaagde daarnaar (v. 12). Een uitgebreide bespreking van deze tekst bewaar ik tot een andere brochurereeks die zal gaan over het geheimenis.

Het Evangelie is een kracht van God. We hebben gezien dat die kracht van God alles te maken heeft met de opstanding van Jezus Christus uit de doden. De opstanding van Jezus Christus uit de doden wordt ook hier weer in verband gebracht met de gerechtigheid van God. Tweemaal heeft Paulus in verband met dit alles de tekst uit Habakuk 2 aangehaald: 'de rechtvaardige zal uit geloof leven'. Die tekst gaan we nu eerst verder onderzoeken. Maar om het overzicht te behouden geef ik nu opnieuw een samenvatting van wat we tot nu toe geleerd hebben over de gerechtigheid van God bij Paulus.

De gerechtigheid van God:

1. Ze wordt in het Evangelie geopenbaard.
2. Ze is 'nu' geopenbaard; dus eerst nog niet.
3. Ze is zonder de wet.
4. Ze heeft het getuigenis van de wet en de profeten.
5. Ze is door het geloof, de trouw of getrouwheid van Jezus Christus.
6. Ze komt tot allen en over allen, die geloven. Het woordje allen betekent hier 'zonder onderscheid'. Allen, niet meer alleen de Jood, ook de heiden.
7. De gerechtigheid van God wordt ons toegerekend. Ze blijft in Hem en komt niet 'in ons'.
8. Ze staat tegenover de gerechtigheid die uit de wet is.
9. Ze is geen 'eigen gerechtigheid' maar de gerechtigheid van God, zie ook punt 7.

10. Ze komt wel voort uit de gerechtigheid die uit de wet is. De wet zegt dat degene die ze doet zal leven. Christus heeft de wet volbracht en heeft daarmee het leven verdiend.
11. Ze heeft alles te maken met de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Zijn opstanding is de gerechtigheid van God die 'nu' is geopenbaard. Waarom is dat gerechtigheid? Omdat Hij de dood is gestorven terwijl Hij het leven had verdiend. Daarom is het 'gerechtigheid' dat Hij uit de doden is opgewekt.

'De rechtvaardige zal uit het geloof leven'

Waarom is het Evangelie van Christus een kracht van God tot behoud? Omdat de gerechtigheid van God daarin wordt geopenbaard.

Wat is de gerechtigheid van God? Dat is de gerechtigheid die is voortgekomen uit het geloof **van** Jezus Christus.

Wat is nu 'uit geloof tot geloof?'

Om die vraag te kunnen beantwoorden moeten we nog één stap zetten. Paulus beëindigt Romeinen 1:17 met een citaat uit Habakuk 2:4:

'maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.'

De Hebreeuwse tekst leest:

'de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.'

Het woordje dat zo dikwijls met 'geloof' vertaald wordt, betekent zowel in het Hebreeuws als in het Grieks ook 'getrouwheid'. De vertaling

*'de rechtvaardige zal door zijn **getrouwheid** leven'*

is daarom volkomen gerechtvaardigd.

Het Hebreeuws kent geen onderscheid tussen hoofd- en kleine letters. Dus 'zijn' kan heel goed terugslaan op de 'Hij' van vers 3. Sterker nog, dit gedeelte wordt er een stuk duidelijker van. Habakuk 2:3, 4 leest dan:

*'Voorzeker, het visioen wacht nog op de vastgestelde tijd, aan het einde zal Hij het werkelijkheid maken. **Hij liegt niet.** Als Hij uitblijft, verwacht Hem, want Hij komt zeker, Hij zal niet wegblijven. Zie, zijn ziel is hoogmoedig, niet oprecht in hem, maar de rechtvaardige zal door **Zijn**⁸ **getrouwheid** leven.'*

De trouw van God is de bevestiging van het feit dat Hij niet liegt en geen ijdele beloften doet.

Getrouwheid is de vertaling van het Hebreeuwse *emoenah*. Ik geef een aantal teksten waarin dit woordje voorkomt hier weer.⁹

*'God is **waarheid** en geen onrecht; rechtvaardig en waarachtig is Hij.'* (Deut. 32:4).

*'Want het woord van de HEERE is recht en al Zijn werk **betrouwbaar.**'* (Ps. 33:4).

---

⁸ Voor het vervolg van deze studie kunnen de volgende twee opmerkingen van nut zijn. De Septuaginta vertaalt dit met 'de rechtvaardige zal uit Mijn geloof leven.' De Peshitta, een oude Syrische versie van het nieuwe testament, heeft dit ook zo in Romeinen 1:17.

⁹ Dit zijn alle teksten waar het woord voorkomt:

Ex. 17:12, onbeweeglijk; Deut. 32:4, waarheid; 1 Sam. 26:23, trouw; getrouwheid (SV); 2 Kon. 12:15, oprecht, trouwelijk (SV); 2 Kon. 22:7; 1 Kron. 9:22, 26, 31, ambt; 2 Kron. 19:9; 31:12, 15, 18; 2 Kron. 34:12; Ps. 33:4; 36:6; 37:3; 40:11, waarheid; 88:12; 89:2, trouw, waarheid (SV), 3, 6, 9, 25, 34, 50; 92:3; 96:13; 100:5; 119:30, 75, 86, 90, 138; 143:1; Spr. 12:17, 22; 28:20; Jes. 11:5; 25:1; 33:6, vastheid; 59:4; Jer. 5:1, 3; 7:28; 9:3; Klaagl. 3:23; Hos 2:19 trouw, geloof SV; Hab. 2:4.

*'HEERE, Uw goedertierenheid reikt tot in de hemel, Uw **trouw** tot de wolken.'* (Ps. 36:6).

*'Ik zal de blijken van goedertierenheid van de HEERE eeuwig bezingen, van generatie op generatie Uw **trouw** met mijn mond bekendmaken.'* (Ps. 89:2).

*'Want ik heb gezegd: Uw goedertierenheid zal voor eeuwig gebouwd worden; Uw **trouw** hebt U vast doen staan in de hemel zelf.'* (Ps. 89:3).

*'HEERE, God van de legermachten, wie is als U? Groot van macht bent U, HEERE; Uw **trouw** omringt U.'* (Ps. 89:8).

*'Mijn **trouw** en Mijn goedertierenheid zullen met hem zijn, zijn hoorn zal in Mijn Naam opgeheven worden.'* (Ps. 89:25).

*'Want gerechtigheid zal de gordel om Zijn heupen zijn, en de **waarheid** de gordel om Zijn middel.'* (Jes. 11:5).

Als je de moeite neemt om alle teksten door te nemen zal je ervan onder de indruk raken hoe vaak dit woordje doelt op de getrouwheid van God. Verder is het interessant om in de context van deze studie te zien hoe vaak het Hebreeuwse woordje *emoenah* samengaat met gerechtigheid. Een ander merkwaardig verschijnsel is dat het woordje *emoenah* in de SV slechts één keer elders met 'geloof' vertaald wordt, namelijk in Hosea 2:19, maar daar is dat zeker fout. De HSV vertaalt het woordje behalve in Habakuk nergens met 'geloof'.

Tenslotte wijs ik op Psalm 89. Het woordje *emoenah* komt daar zeven keer voor. De Psalm is geschreven rond Gods getrouwheid. Het thema van de Psalm is Gods verbond met David en zijn grote Zoon.

Al deze feiten leg ik voor je neer om te bewijzen dat we in Habakuk 2:4 en daarom ook in Romeinen 1:17, moeten denken aan Gods getrouwheid. Hij liegt niet. Hij doet wat Hij zegt. Hij kondigde aan dat

Hij zou lijden en sterven in Jeruzalem en dat Hij ten derde dage zou worden opgewekt. Petrus wilde daar niet aan. (Mat. 16:21, 22). Maar heerlijk Evangelie, geloofd zij God, we hebben niets van doen met de trouw en het geloof van mensen. Het is Zijn getrouwheid die het alles zal volbrengen. Dat verklaart ook 'het geloof van Christus' in Romeinen 3:22 en Filippenzen 3:9.¹⁰

Uit geloof tot geloof

Met deze inzichten zijn we inmiddels in staat om de woorden 'uit geloof tot geloof' beter te verstaan.

'Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof [van Christus, de getrouwheid van God] leven.'

We leven niet door ons eigen geloof. Niet door onze eigen trouw. Die is doorgaans niet zo veel waard. We leven uit Zijn trouw. En die trouw, dat Evangelie, die kracht van God is tot ons geloof. We hoeven niet te bouwen op ons eigen geloof, maar we vertrouwen onszelf toe aan Zijn trouw in Christus Jezus, Die met kracht is bewezen te zijn de Zoon van God uit de opstanding der doden.

Een vraag die we ons bij deze uitleg nog zouden kunnen stellen is: wringt het niet een beetje? Uit Gods getrouwheid tot ons geloof. Het Grieks heeft hier hetzelfde woordje: *pistis*. Het lijkt erop dat we dit woordje op twee verschillende manieren in één en dezelfde context vertalen. Maar hier komt misschien onze soms wat oppervlakkige visie op 'geloof' om de hoek kijken. Ik zal dit illustreren met het voorbeeld van Titus 2:9, 10, waar we lezen:

*'Vermaan de slaven dat zij hun eigen meester onderdanig zijn en dat zij hun in alles welbehaaglijk zijn, zonder tegen te spreken, dat ze niets ontvreemden, maar hun alle goede **trouw** bewijzen,*

---

¹⁰ En ook Galaten 2:16 en 20.

opdat zij het onderwijs van God, onze Zaligmaker, in alles tot sieraad mogen strekken.’ (Tit. 2:9, 10).

De slaven moeten ‘goede trouw’ bewijzen. Het woordje ‘trouw’ is hier weer *pistis* in de grondtaal. Paulus omschrijft dit in het voorgaande vers met de woorden ‘onderdanig’, ‘in alles welbehaaglijk’ en ‘zonder tegen te spreken’. Dat alles is de inhoud van geloof: trouw, onderdanigheid, God in alles welbehaaglijk en zonder morren of tegenspreken. Wat heeft een heer aan een dienstknecht die zegt dat hij hem ‘gelooft’, maar die niets van de kenmerken ervan bezit? Wat heeft een heer aan een slaaf, die bij alles wat hij zegt in opstand komt, ‘waarom?’ vraagt en morrend zijn werk doet.

Is dat het geloof dat wij hebben? Nee toch zeker? We leven uit Gods getrouwheid tot onze trouw aan Hem.

Vrijgemaakt van de zonde

In Romeinen 6 snijdt Paulus het thema van de gerechtigheid ook aan. Dit is zo’n belangrijk en fundamenteel hoofdstuk, dat ik daar nog diverse keren op terug zal komen. Ik zal het nu al uitvoerig bespreken in het kader van het onderwerp van dit boekje, de gerechtigheid van God.

Zij die geloven in de opstanding van Jezus Christus en voor wie dit feit de basis van hun leven is geworden zijn gerechtvaardigd. Zij staan op geheel andere grond dan voorheen. De basis waaruit zij leven is totaal veranderd. De Joden zijn niet meer onder de wet en de zonde; de heidenen zijn niet meer onder de zonde. Zij zijn gemaakt tot dienstknechten van de gerechtigheid.

‘En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid.’ (Rom. 6:18).

Wat betekent dit nu? ‘Vrijgemaakt van de zonde’. Wat betekent dit nu in het kader van de gerechtigheid van God? Om dit helder te krijgen ga ik er eerst een beeld bij schetsen, een Bijbels voorbeeld, waarvan ik

denk dat Paulus het bij het schrijven van dit hoofdstuk ook voor ogen heeft gehad.

Israëls verlossing uit Egypte

Israël was in Egypte terecht gekomen onder een harde Farao. Deze koning liet hen harde arbeid verrichten. Zij waren slaven geworden. Die slavernij was zo zwaar geworden dat de Israëlieten het begonnen uit te schreeuwen (Ex. 2:23). Hun geschreeuw werd door God gehoord en Hij ging hun verlossing bewerken. Na de tiende plaag liet de Farao hen gaan en zij trokken door de Schelfzee heen door het pad dat de Heere voor hen gebaad had. Terwijl het volk op de andere oever stond was het er getuige van dat de zee zich weer toesloot en zijn achtervolgende vijanden verdelgde. Het volk was verlost. De losprijs was betaald in de vorm van het bloed van het lam. Ze waren geen slaven meer van Farao. Ze hoefden geen hard dienstwerk meer te doen voor het Egyptische volk. Ze waren vrij, maar toch ook tot een nieuwe slavernij gebracht. Israël was een volk van slaven en dat zou het altijd blijven: slaven van de Heere, hun God. Dat lees je bijvoorbeeld in Leviticus 25:55.

‘Want de Israëlieten behoren Mij als dienaren toe. Zij zijn Mijn dienaren¹¹, die Ik uit het land Egypte geleid heb. Ik ben de HEERE, uw God.’ (Lev. 25:55).

Er heeft dus een overgang plaatsgevonden van de ene heer naar de Andere. Er werd een losprijs betaald en het volk werd overgebracht van de ene plaats naar de andere. Tussen die twee plaatsen lag de Schelfzee en daar is het volk doorheen getrokken. Dat pad wat de Heere gebaad had was voor hen de weg van bevrijding; voor hun achtervolgers werd het de weg van hun ondergang en vernietiging.

Deze weg, deze overgang vanuit de handen van de ene heer in die van de Ander, wordt een doop genoemd.

---

¹¹ Dienstknechten of slaven.

‘En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt dat onze vaders allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan, en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee.’ (1 Kor. 10:1, 2).

Wat is nu het beeld dat ik voor ogen heb? Israël in Egypte is de mens onder de zonde, onder de wet en onder de vloek. Israël aan de overzijde van de Schelfzee is de mens die bevrijd is. Dat is de mens die de gerechtigheid van God heeft leren kennen. Dat is de mens die weet wat het is om zichzelf levend te houden in Christus Jezus onze Heere (Rom. 6:11).

In Zijn dood gedoopt

In het leren begrijpen van Romeinen 6 houden we dus dit beeld van Israël in Egypte, Israël in de doortocht door de Schelfzee en Israël bevrijd en verlost van zijn vijanden voor ogen.

Hoofdstuk 6 begint met vraag die Paulus zichzelf stelt, maar die heel goed door een van zijn tegenstanders gevraagd zou kunnen worden en waar Paulus daadwerkelijk in zijn leer van werd beschuldigd.

‘Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?’ (Rom. 6:1).

Wat een vraag, zou je zeggen. Hoe meer gezondigd, hoe groter de genade. Laten we dan maar in de zonde blijven, dan kan de genade nog meer toenemen. Dat is zo ongeveer de vraag in deze redenering. De vraag is ongeveer gelijk met die welke Paulus in Romeinen 3 voor zijn voeten geworpen krijgt:

‘En het is toch niet, zoals wij belasterd worden en zoals sommigen zeggen dat wij zeggen: Laten wij het kwade doen, opdat het goede daaruit voortkomt?’ (Rom. 3:8).

Zijn antwoord daarop is daarop helder:

‘De verdoemenis van hen is rechtvaardig.’ (Rom. 3:8)

En zo ook hier in Romeinen 6 beantwoordt Paulus de vraag sterk ontkennend. Zullen wij in de zonde blijven:

‘Volstrekt niet! Hoe zullen wij, die aan de zonde gestorven zijn, nog daarin leven? Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.’ (Rom. 6:2-4).

‘Hoe kan dat nou?’, zegt Paulus. Hoe kunnen we nu in de zonde blijven? We zijn eraan gestorven. Dan gebruikt hij het beeld van de doop, een geestelijke doop. We zijn in Christus Jezus gedoopt; we zijn in Zijn dood gedoopt. We zijn met Hem door de doop in de dood begraven.¹² Dan is het toch onmogelijk om nog in de zonde te blijven leven?

Nu wordt het tijd om het beeld van het verlostte Israël erbij te halen. Bedenk eens hoe dwaas het geklonken zou hebben als een willekeurige buitenstaander aan Israël gevraagd zou hebben: ‘Zo, gaan jullie je leven zoals jullie dat in Egypte deden hier weer voortzetten? Gaan jullie weer tichelstenen bakken en gebouwen neerzetten voor de Egyptenaren? Laten jullie je je zoontjes ook weer ontnemen door hen in de rivier te laten werpen? Gaan jullie dit leven hier nu voortzetten?’ Dat zijn toch volslagen onzinnige vragen?

‘Hoe kan dat nou? We zijn uit Egypte verlost. We zijn juist door God van dat ellendige leven bevrijd. Hoe kunnen we nu dat leven voortzetten? We zijn helemaal niet meer in Egypte en de vijanden die ons zo kwelden zijn dood; we hebben ze zojuist begraven zien worden in de zee.’

---

¹² Vergelijk dit met hoe Israël ‘in Mozes’ gedoopt werd (1 Kor. 10:2).

Even onzinnig is de vraag die Paulus in vers 1 stelt.

'Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?' (Rom. 6:1).

Natuurlijk niet! We zijn aan de zonde gestorven. We zijn in de dood van Christus gedoopt. In Zijn dood hebben we de dood van onze vijanden achter ons gezien. We staan nu op hele andere grond. We kunnen helemaal niet meer terug naar 'Egypte'.

En dat bedoelt Paulus met vers 7:

'Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.' (Rom. 6:7).¹³

Die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. De dood is het loon van de zonde. Iemand die dood is, heeft dus voor de zonde betaald. Hij is gerechtvaardigd van de zonde. Dat betekent het.

Nu zal je misschien zeggen dat een dode daar niet zo veel meer aan heeft. Dat is nu juist de hele essentie van de dood, dat de zonde tenietgedaan wordt. Maar wat heeft een dode daaraan?

Hier geeft de gerechtigheid van God in dit hoofdstuk het antwoord. Het is niet alleen zo, dat we gestorven zijn. Nee, we zijn **met Hem** gestorven. Onze eigen dood buiten Christus zou een eind aan alles maken. Maar ons sterven 'met Hem' geeft een heel ander perspectief. Daar legt Paulus wel heel erg de nadruk op in Romeinen 6.

'Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.' (Rom. 6:4).

---

¹³ De SV vertaalt hier beter: 'Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde'.

We zijn niet uit Egypte getrokken om in de Schelfzee om te komen in de dood samen met de Egyptenaren. Nee, we zijn door die Schelfzee heengetrokken en staan nu op de andere oever. Egypte met haar slavendienst is alleen nog maar een boze herinnering.

We zijn met Christus begraven in de dood. Christus is opgewekt. Dat betekent voor ons dus ook een wandel in een heel nieuw leven.

Dat zegt ook het volgende vers.

‘Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding.’ (Rom. 6:5).

Gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood? Dan delen we ook in Zijn opstanding. Uittrekken uit Egypte onder de wolkkolom en onderweg omkomen in de Schelfzee is een onmogelijkheid. We zijn ‘met Hem’ één plant geworden.

Daarom gebruikt Paulus het zinnetje ‘gerechtvaardigd van de zonde’ (SV) in Romeinen 6:7. We delen in de rechtvaardigheid (of gerechtigheid) van God door het sterven en de opstanding van Christus.

De doortocht van Israël door de Schelfzee had ook een doel. Het doel was niet alleen dat zij verlost zouden worden van al die ellende in Egypte. Het doel was dat zij over zouden gaan in de dienst van een andere Heer. Zij bleven dienstknechten. Dat waren ze voor hun verlossing en dat waren zij na hun verlossing. Alleen kwamen zij nu onder een andere heerschappij. De heerschappij van Egypte was gebroken. De heerschappij waaronder zij nu kwamen was een dienstbaarheid die bestond in de grootst denkbare vrijheid. In de rest van Romeinen 6 probeert Paulus dat geestelijk te verklaren voor degenen die ‘met Hem’ gestorven zijn.

'Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.' (Rom. 6:6).

Opdat wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. Geen slavendienst meer aan de zonde. Dat kan niet meer. Want we zijn uit Egypte uitgetrokken. We zijn slaven van een andere Heer geworden. We zijn nu dienstknechten van de gerechtigheid, de gerechtigheid van God door het geloof van Jezus Christus in Zijn dood en opstanding.

'Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent. En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid.' (Rom. 6:17, 18).

Hier zegt Paulus in andere woorden weer hetzelfde. U was een slaaf van de zonde, maar nu bent u een slaaf van de gerechtigheid. U was in Egypte, maar nu staat u aan de andere zijde van de Schelfzee. Tussen u en Egypte is een onoverbrugbare kloof. Daartussen ligt de dood. Daartussen staat het kruis. U bent vrijgemaakt van de zonde met het doel om voor God te leven.

'Maar nu, van de zonde vrijgemaakt en aan God dienstbaar gemaakt, hebt u uw vrucht, die tot heiliging leidt, met als einde eeuwig leven.' (Rom. 6:22).

Vrij van de zonde is bevrijd uit Egypte. Dienstbaar aan God gemaakt is het leven aan de andere zijde van de Schelfzee. Dat is het leven onder Zijn richtlijnen en voorzienigheid. Tussen de dienst aan de zonde en de dienstbaarheid aan God staat het kruis. En als we het verschil tussen die beide weten en het kruis daartussen, dan begrijpen we wat Paulus bedoelt met vers 11.

'Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.' (Rom. 6:11).

Niet meer onder de wet

De zonde is niet meer onze meester. Paulus geeft daar in vers 14 nog een schijnbaar ander argument voor. Schijnbaar, want in feite is het hetzelfde als hij al in de eerste paar verzen betoogd heeft.

'En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God. Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.' (Rom. 6:13, 14).

Paulus spreekt hier duidelijk tot het Joodse gedeelte van de Romeinse gemeente. De heidenen zijn nooit onder de wet geweest. Zij zijn altijd onder de zonde gebleven. Maar het volk Israël werd uitverkoren en aan hen werd de wet gegeven. Zo kwamen zij 'onder de wet'. De wet kon hen nooit leven geven. De wet getuigde van Christus Die komen zou. Die gerechtigheid zou wel leven geven. Christus doorwandelde de wet. Hij voldeed aan al de eisen. Hij ging hierin tot het einde. Zelfs dat verschrikkelijke woord

'vervloekt is ieder die aan een hout hangt' (Gal. 3:13),

werd waarheid in Hem.

Hij Die het leven verdiend had op grond van de werken der wet, op grond van het volkomen handelen naar Gods wil, is geëindigd aan het kruishout. Ja, zelfs dat hoorde bij het volledig doen van Gods wil. Op die manier heeft Hij ons (gelovige Joden) verlost van de vloek van de wet en de gelovige heidenen van de vloek van de zonde.

'Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden.' (Gal. 3:13).

Is dit de gerechtigheid van God? Nee, want het kruis van Christus is niet het einde. Hij is opgewekt uit de doden. En dat, dat feit, is de

gerechtigheid van God. En daarom roept Paulus de Romeinen op zichzelf ter beschikking te stellen aan God en hun leden tot wapens van de gerechtigheid te laten zijn. En dat betekent niet een leven onder de wet, maar een leven onder de genade. De wet is niet meer onze leefregel. Christus, de Opgestane, Hij is onze Leefregel. En net zoals Israël niet meer leefde onder de harde dienstbaarheid van de Farao en de Egyptenaren, zo leven wij niet meer onder de zonde. We hebben totaal nieuwe grond betreden. We zijn onder de genade. We staan aan de andere kant van de Schelfzee en het is onmogelijk om heen en weer te wandelen tussen de twee oevers van die zee. Daartussen staat het kruis van Golgotha. In de opstanding van Christus is er een geheel nieuwe schepping aangebroken en zij die in Christus zijn hebben door Zijn kracht deel aan een geheel nieuw leven. Daarom kon Paulus schrijven:

‘Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in¹⁴ de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven. Ik doe de genade van God niet teniet; want als er gerechtigheid door de wet zou zijn, dan was Christus tevergeefs gestorven.’ (Gal. 2:19-21).

In deze laatste zinnen behandelt Paulus ook de vraag waarmee hij in Romeinen 6:15 geconfronteerd wordt. Paulus zegt hier in Galaten 2, dat Hij niet meer onder de wet leeft, maar dat hij door het geloof **van** de Zoon van God leeft. Er is geen gerechtigheid door de wet. Als dat wel zo zou zijn, dan had Christus die smadelijke dood niet hebben te hoeven ondergaan. Maar in Zijn dood en opstanding heeft Hij een nieuwe gerechtigheid aangebracht en dat is de gerechtigheid van God.

---

¹⁴ Denk eraan: het geloof van de Zoon van God. Paulus leefde niet in zijn eigen geloof, hij leefde in de getrouwheid van Christus Die hem liefgehad heeft en Zichzelf voor Hem heeft overgegeven.

Met dit alles doemt dan weer die aloude vraag op, die we ook al in vers 1 van Romeinen 6 zagen. Opnieuw stelt Paulus hem.

'Wat dan? Zullen wij zondigen omdat wij niet onder de wet maar onder de genade zijn?' (Rom. 6:15).

Dat is mooi, zouden sommigen zeggen. Niet meer onder de wet. Dan kunnen we ons dus uitleven in de zonde. Nee! Natuurlijk niet, zegt Paulus. Zij die dit zeggen weten absoluut niet wat het is om met Christus gekruisigd te zijn; wat het is om met Hem gestorven en begraven te zijn. Zij hebben niet begrepen wat het is om in Zijn dood gedoopt te zijn. Anders zeg je zulke dingen niet. Natuurlijk gaan we niet zondigen omdat we niet meer onder de wet zijn. In zijn antwoord gebruikt Paulus weer de gerechtigheid en het beeld van de dienstknechten.

'Weet u niet dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt: óf van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid? Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent. En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid.' (Rom. 6:16-18).

Het is of, of. Of een slaaf van de zonde, onder de wet. Of een slaaf van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid.

Jullie waren wel slaven van de zonde. Jullie waren in Egypte, maar nu zijn jullie vrijgemaakt. Farao en zijn trawanten zijn er niet meer. Er is een nieuwe gehoorzaamheid gekomen: een gerechtigheid die God Zelf heeft aangebracht en geopenbaard in de opstanding van Zijn Zoon Jezus Christus. Jullie zijn nu vrijgemaakt van de zonde, niet meer onder de wet, maar jullie zijn nu dienstbaar gemaakt aan die nieuwe gerechtigheid. Die nieuwe gerechtigheid is de opgestane, de levende Christus.

In Egypte dienden jullie de zonde en waren jullie onder de harde tuchtmeester van de wet. Maar nu leven jullie aan de andere zijde van de Schelfzee als slaven van de HEERE. Die slavernij, dat leven onder Hem is volkomen vrijheid en het eeuwige leven door Jezus Christus, onze Heere. Dat betoogt Paulus nogmaals in de laatste verzen van Romeinen 6.

'Ik spreek op menselijke wijze vanwege de zwakheid van uw vlees. Want zoals u uw leden beschikbaar gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de ene wetteloosheid tot de andere wetteloosheid, stel zo nu uw leden beschikbaar ten dienste van de gerechtigheid, tot heiliging. Want toen u slaaf van de zonde was, was u vrij ten aanzien van de gerechtigheid.

Wat voor vrucht dan had u toen van de dingen waarover u zich nu schaamt? Immers, het einde daarvan is de dood. Maar nu, van de zonde vrijgemaakt en aan God dienstbaar gemaakt, hebt u uw vrucht, die tot heiliging leidt, met als einde eeuwig leven. Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.' (Rom. 6:19-23).

Meer lezen?

Zie deel 3: Het geloof van Abraham

